

[Knud Lind]

tal på det. Man kan ikke bare komme med den slags postulater.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har ikke nævnt, at de fleste bankrøverier i al almindelighed begås af politifolk; lad nu være at prøve at overdrive. Jeg har nævnt, at der inden for et bestemt år sker det i Århus, at flertallet af de bankrøverier, der er, er begået af politiet. Det drejede sig det år om tre, og deraf var de to begået af politiet.

Men det eneste, jeg har brugt dette til, er at illustrere, at der findes politifolk, som begår overgreb, og at der findes politifolk, som behandler borgere på en måde, som det ikke må ske på. Det skulle dog ikke være vanskeligt at forstå, det kan da vist kun være hr. Knud Lind, der kan misforstå det i den grad.

Lis Starcke (DR):

Jeg synes, det er uheldigt, at dette skal blive til en diskussion om politiets standard, for det er ikke det, lovforslaget drejer sig om.

Vi har også i retsforbundet drøftet både lokalnævnenes opgaver og deres sammensætning og synes heller ikke, at de to hovedopgaver korresponderer særlig godt, men det ændres jo ikke med dette lovforslag. Derfor synes vi i retsforbundet, at man i udvalget må drøfte, om ikke en anden sammensætning ville være på sin plads.

Hvad angår sammensætningen, kunne vi fra retsforbundets side godt tænke os, at almindelige borgere skulle kunne vælges til lokalnævnet og ikke blot borgmesteren og kommunalbestyrelsesmedlemmer, sådan at der ligesom blev en rets bredere basis.

Trods alt mener retsforbundet, at der er sket skridt i den rigtige retning med dette lovforslag. Vi mener, at det vil kunne lette situationen for politiet, at politimesteren og politipersonalets repræsentanter ikke har stemmeret. Selv om man ikke stemmer så mange gange, tror jeg alligevel, det vil bevirke, at kritikken udefra bliver mindre, og den spiller også en rolle.

SFs forslag om, at når det drejede sig om klager over politiet, skulle politiet end ikke være til stede, end ikke deltage i drøftelserne, mener vi måske er at gå for langt, men vi er villige til at se på det i udvalget.

Det, som fru Nathalie Lind lagde i nr. 3, har jeg nu ikke lagt i det, men jeg synes selvfølgelig også, at det må drøftes videre.

Derimod finder jeg, at § 2, stk. 2, er fuldstændig overflødig. At klager, der indkommer efter, at dette lovforslag er vedtaget, skal behandles efter denne lov, må være en selvfølge. Jeg forstår det ikke.

I bladet Juristen & Økonomen nr. 4, 1980, har landsretssagfører Jan Schultz-Lorentzen en meget klog artikel om alle disse spørgsmål. Jeg mener, den vil være et godt grundlag for udvalgsbehandlingen.

Jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at fremskridtene i dette lovforslag er for små, og håber, at ministeren vil kunne trøste os med, at han vil være særdeles villig til store og gode ændringsforslag.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Således som det rigtigt blev fremhævet af den socialdemokratiske ordfører, er der tale om, at politiets lokalnavn har to funktioner, som jo er forskellige, man kan også godt sige væsentligt forskellige. Hensigten med dette lovforslag, som det er udformet nu, er at markere denne forskel, og det mener jeg lovforslaget gør.

Man kan måske være overrasket over den store eller i hvert fald undertiden ret ophidsede debat, forslaget har givet anledning til her. Man kan måske også være overrasket over, at man fra politiets organisationer, således som det også er fremgået af debatten, har udtrykt betænkelighed ved det, der af nogle er betegnet som et beskedent skridt.

Jeg forstår i og for sig godt, at politiet har gjort det, og jeg forstår også godt de ordførere, bl.a. partiet venstres, som har lagt megen vægt på politiets reaktion i denne sag. Jeg synes, vi må konstatere, at de præmisser, som en del af den offentlige debat om lokalnævnene er sket på her i landet, har været urimelige i forhold til politiet. Man har produceret statistikker og sagt, at når man i ca. 90 pct. af alle tilfælde afviser klagerne som grundløse eller beslutter ikke at foretage undersøgelser, er det et udtryk for, at lokalnævnene ikke fungerer – underforstået: at man dækker over hinanden, for det er i virkeligheden det, der ligger i det, når man alene bruger statistikken.